

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/462/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212760
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512212760.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému K. P., J. O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 974,17 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/300/2012-68 z 12.12.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,61 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 142,01 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, preto vychádzajúc z § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 103 a § 111 Občianskeho zákonníka vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia, nakoľko vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane žalovaného, ktorý mal vo veci úspech a to práve v dôsledku ním uplatnenej obrany. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v sume 142,01 € za dva úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť podľa § 220 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,52 € pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby vrátane režijného paušálu a náhrady DPH. Nesúhlasil s rozhodnutím, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a bol toho názoru, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, a trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom neboli nutné, účelné a hospodárne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom,

keďže právne zastúpiť sa mohol sám odporca. V danom prípade je podľa názoru žalobcu právne zastúpenie vedľajšieho účastníka konania nadbytočné, neúčelové a nehospodárne a jeho právnym zastúpením dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov v odvolacom konaní spolu vo výške 40,52 €. Bol toho názoru, že právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov, z akých ho má žalobca a je preto absurdné, aby tento, ako účastník konania zastúpený advokátom upieral právo na takéto zastúpenie inému účastníkovi. Pripomenul, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú korporáciu, ktorá za posledné dva roky vykázala tržby v hodnote takmer jednej miliardy eur a v jeho prípade sa naopak jedná o nemajetné združenie, ktorému dáva legitímáciu na jeho činnosť samotný zákon o ochrane spotrebiteľa a túto činnosť priamo vyžaduje aj článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Účelnosť ním vynaložených trov na právnu pomoc možno odvodiť aj z článku 47 ods. 2 Ústavy. Upozornil, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľov a pri napĺňaní týchto cieľov je odkázaný aj na právne služby. Na podporu týchto argumentov poukázal aj na vybrané rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/93/2012 z 19.7.2012. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že jeho podania sú abstraktné, všeobecné a bez znalosti prejednávanej veci, keď nie je zrejmé, prečo by pri vznášaní námietky premlčania mal v každej veci používať inovované formulácie.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné a stotožnil sa so správnymi dôvodmi rozhodnutia o trovách konania, preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania v prejednávanej veci vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré správne aplikoval na daný prípad. Skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v odvolaní neodôvodňujú iné rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodovanie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom neprichádza do úvahy, a to ani z dôvodov, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Takéto okolnosti v posudzovanej veci nie sú dané. Vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má legitímne právo na náhradu trov v konaní, v ktorom poskytoval ochranu práv spotrebiteľovi, čo sa týka aj trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní. Trovy právneho zastúpenia sa v zásade považujú za účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. Preto pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, postupoval správne a správne ustálil aj výšku náhrady trov, lebo obidva úkony poskytnutej právnej služby boli vykonané účelne, a teda v príčinnej súvislosti s potrebou ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa a v jeho záujme.

Z ust. § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník (ktorý je dominus litis) a tieto úkony uskutočňuje práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý vystupuje na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že v rámci obrany proti žalobe sa uplatňujú takisto námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (hmotnoprávneho charakteru), akou je aj námietka premlčania, keďže procesné právo uplatniť tieto námietky počas konania nemožno podmieňovať (obmedzovať) tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve (k uvedenému

porovnaj napr. rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 539/2008 z 19.2.2009 a 21Cdo 2313/2004 zo 7.7.2005). Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník v rámci obrany v konaní môže vzniesť námietku premlčania, s účinkami v prospech žalovaného, na strane ktorého vystupuje.

Vzhľadom na uvedené námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba považovať za účinne uplatnenú a úkony právnej služby poskytnuté vedľajším účastníkom za účelne vynaložené, keďže boli vykonané v príčinnej súvislosti s potrebou ochrany práv žalovaného a priniesli mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Z uvedených dôvodov bol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správny potvrdený.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada uplatnených trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), ktoré je účelne vynaloženým úkonom právnej služby. Predmetom odvolacieho konania však boli len trovy konania priznané súdom prvého stupňa vo výške 142,01 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit.vyhl.). Odmena patrí iba vo výške 1/2-ice základnej sadzby tarifnej odmeny 8,30 € v súlade s § 14 ods. 3 písm. b/ cit. vyhl. a k tomu bola priznaná paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 8,04 €. Zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj 20 % DPH, t.j. 3,27 eur, spolu náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Igorovi Šafrankovi v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.